

Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság

Az ügy száma: 6.P.IV.21.624/2019/42.

A felperes: DUNACORP Faktorház Zrt. (1074 Budapest, Dohány utca 14.)

A felperes képviselője:

Az alperes:

Az alperes képviselője: dr. Lajos Sándor ügyvéd (1093 Budapest, Boráros tér 3. III/9.)

A per tárgya: kölcsöntartozás

ÍTÉLET

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére
- forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Törvényszéknek címezve a jelen bíróságon lehet elektronikus úton vagy a nem elektronikusan kapcsolatot tartó fellebbező fél esetén papír alapon 3 példányban benyújtani.

A másodfokú eljárásban a jogi képviselet a felek számára kötelező, ezért a részükről benyújtott fellebbezés esetén a fellebbezést benyújtó félnek jogi képviselőt szükséges meghatalmaznia; ha jogi képviselővel nem rendelkezik, a fellebbezést a bíróság hiánypótlási felhívás kiadása nélkül visszautasítja. A fellebbezést benyújtó fél pártfogó ügyvédi képviselet biztosítása iránti esetleges kérelmét a jogi segítségnyújtó szolgálatnál terjesztheti elő.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy tárgyaláson fogatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül tárgyalás tartását kérheti.

A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a 379. és 380. §-ban meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni, a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos, vagy a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

- [1] A bíróság a felek nyilatkozatai és a rendelkezésre álló okiratok alapján az alábbi tényállást állapította meg.

[2] Az alperes, mint fogyasztó 2010. augusztus 16. napján Raiffeisen Újrakezdési Hitel Fedezet Nélkül megnevezésű kölcsönszerződést (a továbbiakban: kölcsönszerződés) kötött a Raiffeisen Bank Zrt.-vel (továbbiakban: jogelőd), amely alapján a jogelőd 1.112.195 forint kölcsönösszeget bocsátott az alperes rendelkezésére. A jogelőd a szerződés megkötése előtt a különböző hitelszerződésekre vonatkozó ajánlatok összehasonlítása alapján történő, a hitelszerződés megkötése tekintetében megalapozott fogyasztói döntéshozatal érdekében nem tájékoztatta az alperest:

1. a hitel típusáról,
2. a hitelező nevééről (cégnevéről) és levelezési címéről,
3. a hitelközvetítő nevééről (cégnevéről) és levelezési címéről,
4. a hitel teljes összegéről és lehívásának feltételeiről,
5. a hitel futamidejéről,
6. termék értékesítéséhez vagy szolgáltatás nyújtásához kapcsolódó halasztott fizetés formájában nyújtott hitel esetén a termék vagy szolgáltatás megnevezéséről és készpénzáráról,
7. a hitelkamatról és a hitelkamat feltételeiről, alkalmazása esetén a vonatkozó referencia-kamatlábról, valamint a hitelkamat módosításának gyakoriságáról, feltételeiről és eljárási szabályairól,
8. a teljes hiteldíj mutatóról egy reprezentatív példával annak valamennyi feltételével,
9. a fogyasztó által fizetendő teljes összegről,
10. a fogyasztó által fizetendő törlesztőrészletek összegéről, a törlesztőrészletek számáról, és a törlesztés gyakoriságáról, esetlegesen a törlesztőrészleteknek a különböző hitelkamatú tartozásra történő elszámolásának sorrendjéről,
11. a fizetési számlához vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszközhöz kapcsolódó valamennyi jutalékról, díjról, költségről vagy egyéb fizetési kötelezettségről kivéve, ha a fizetési számla vagy a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz fenntartása nem kötelező,
12. a hitelhez kapcsolódó hitelkamaton kívüli minden egyéb ellenszolgáltatásról - ideértve díjat, jutalékot és költséget -, és módosításuk feltételeiről,
13. adott esetben a közjegyzői díjról,
14. a hitelhez kapcsolódó olyan járulékos szolgáltatásokról (például biztosítás), amely a hitelszerződés megkötéséhez vagy a hitelező ajánlata szerinti megkötéséhez szükséges,
15. a késedelmi kamatról vagy az egyéb olyan fizetési kötelezettségről, amely a szerződésben vállalt kötelezettség nem teljesítéséből származik,
16. a fizetés elmulasztásának következményeiről,
17. a szükséges biztosítékok meghatározásáról,
18. az elállási jogról, illetve annak hiányáról,
19. az előtörlesztéshez való jogról, és annak 24. § szerinti esetleges költségeiről,
20. a 14. § (4) bekezdése szerinti kötelezettségéről,
21. a 10. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségről, valamint
22. a megadott adatok érvényességének esetleges időbeli korlátozásáról.

Ezzel egyidejűleg nem adott a részére felvilágosítást a hitel fő jellemzőire, a hitel fogyasztó pénzügyi helyzetére gyakorolt hatására és a fizetés elmulasztásának következményeire, ideértve a késedelmi kamatra, a hitel felmondására és a biztosítékok érvényesítésére vonatkozó tájékoztatást.

A kölcsönszerződés emellett nem tartalmazta egyértelműen és tömören

1. a hitelkamatot és a hitelkamat feltételeit, esetlegesen a vonatkozó referencia-kamatlábat, valamint a hitelkamat módosításának gyakoriságát, feltételeit és eljárási szabályait (a kölcsönszerződés II.1. pontja tartalmazza a 17,05 %-os mértékű éves hitelkamatot, az Általános Üzleti Feltételek [a továbbiakban: ÁÜF] 1. rész XIX. fejezete tartalmazza a

Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság
6.P.IV.21.624/2019/42.

kamatmódosítás feltételeit, eljárási szabályait),

2. a teljes hiteldíj mutatót a hitelszerződés megkötésének időpontjára vonatkoztatva, annak kiszámításánál figyelembe vett valamennyi feltételével (a szerződés II. pontja meghatározza a THM mértékét, amely 25,5 %, az F/II/3. szám alatti Kondíciós Lista 5.1. és 5.2. pontja meghatározza a THM számítása során figyelembe vett és figyelembe nem vett díjakat),

3. a fizetési számlához vagy a készpénz-helyettesítő fizetési eszközhöz kapcsolódó valamennyi jutalékot, díjat, költséget vagy egyéb fizetési kötelezettséget, kivéve, ha a fizetési számla fenntartása nem kötelező (az F/II/1. szám alatti Kondíciós Lista tartalmazza az alperessel szemben felszámított díjakat, költségeket),

4. a hitelkamaton kívüli minden egyéb ellenszolgáltatást - ideértve díjat, jutalékot és költséget - és módosításuk feltételeit (az F/II/3. szám alatti Kondíciós Lista tartalmazza az alperessel szemben felszámított díjakat, költségeket),

5. a késedelmi kamatot vagy az egyéb olyan fizetési kötelezettséget, amely a szerződésben vállalt kötelezettség nem teljesítéséből származik (az Általános Szerződési Feltételek [a továbbiakban: ÁSZF] 3.7. pontja tartalmaz ezzel összefüggő szabályokat),

6. a fizetés elmulasztásának következményeit (ÁSZF 3.7. pontja és 4.1. pontja tartalmaz ezzel összefüggő szabályokat),

7. a felmondási jogot, illetve annak fenn nem állását, azon időszakot, amely alatt a felmondási jog fennáll, a felmondási jog gyakorlásának feltételeit, módját és jogkövetkezményeit (ÁSZF 4. pontja tartalmazza a felmondási okokat, a felmondás gyakorlásának módját és jogkövetkezményeit),

8. az előtörlesztéshez való jogot, gyakorlásának módját, az előtörlesztés esetleges költségeinek fennállását és azok számításí módját (a szerződés 11.3. pontja, az ÁÜF 19.3. pontja, és az ÁSZF 3.9-3.10. pontja rendelkezik alperes részleges és teljes előtörlesztési jogáról, annak költségéről),

9. a felügyeleti hatóság nevét és székhelyét (felügyeleti hatóság nevét és címét a szerződés fejléce rögzíti).

A jogelőd 2011. április 12. napján az alpereshez intézett levelében a kölcsönszerződést az ÁÜF 4.1. pontjára hivatkozással azonnali hatállyal felmondta.

Az alperes, mint fogyasztó 2006. március 22. napján Keretszerződés Pénzügyi Szolgáltatások nyújtásáról megnevezésű bankszámlaszerződést (a továbbiakban: bankszámlaszerződés) kötött a jogelőddel.

A felperes 2011. december 23. napján kölcsönszerződésből, illetve bankszámlaszerződésből eredő banki követelés engedményezésére vonatkozó együttműködési keretmegállapodást, illetve engedményezési szerződést kötött a jogelőddel, amelynek során a jogelődnek az alperessel szemben fennálló követeléseire engedményezésére került sor a felperes részére. Az engedményezés során a felperes részére átadott értesítés engedményezésről szóló dokumentumok alapján az alperes 2011. december 23. napján kölcsönszerződésből eredő, fennálló tartozása 1.088.932,44 forint tőke, 103.265,22 forint ügyleti kamat, 198.798,87 forint késedelmi kamat, 27.459 forint díj, azaz mindösszesen 1.418.455,53 forint volt, míg a bankszámlaszerződésből eredő, fennálló tartozása 18.816,69 forint díj volt.

A fizetési felszólításoknak az alperes nem tett eleget, ezért a felperes kérelmére dr. Fekete Valéria közjegyző 34017/Ü//2019/2. szám alatt fizetési meghagyást bocsátott ki az alperessel szemben. Az alperes ellentmondása folytán az eljárás perré alakult át.

- [3] A felperes megváltoztatott keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a személyi kölcsönszerződés vonatkozásában 1.088,932 forint tőke, a tőke után 2012. január 15. napjától 2012. április 30. napjáig számított évi 13 % késedelmi kamat, a tőke után 2012. május 1.

napjától a kifizetés napjáig számított évi 26,50 %-os mértékű késedelmi kamat, 27.459 forint díj, a díj után 2012. január 15. napjától a kifizetés napjáig számított a régi Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat, 103.265 forint ügyleti kamat, az ügyleti kamat után 2012. január 15. napjától a kifizetés napjáig számított a régi Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat, 70.923 forint követelés érvényesítésével kapcsolatban felmerült adminisztratív költségátalány, ennek 2012. május 15. napjától a kifizetés napjáig számított a régi Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamata, míg a bankszámlaszerződés vonatkozásában 18.817 forint díj, és ennek 2012. január 15. napjától a kifizetés napjáig számított a régi Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamata, valamint 941 forint követelés érvényesítésével kapcsolatban felmerült adminisztratív költségátalány, és ennek 2012. május 15. napjától a kifizetés napjáig számított a régi Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamata, továbbá a felmerült teljes perköltség megfizetésére.

A tényállítások körében, a kölcsönszerződéssel kapcsolatban előadta, hogy az alperes 2010. augusztus 16. napján kötött személyi kölcsönszerződés keretében 1.112.195 forint hitelkeret összeget vett igénybe a Raiffeisen Bank Zrt.-től (továbbiakban: jogelőd), amely alapján fennálló fizetési kötelezettségének - a jogelőd tájékoztatása szerint - esedékességekor nem tett eleget, ennek következtében a jogelőd 2011. április 12. napján az alpereshez intézett levelében a szerződést - élve a szerződés elválaszthatatlan részét képező Általános Szerződési Feltételek

4.1. pontjában kikötött jogával - azonnali hatállyal felmondta. A jogelőd, mint engedményező a szerződésből eredő kötelezettségét teljesítette, azonban alperes fizetési kötelezettségének nem tett eleget, így a jogelőd a szerződést azonnali hatállyal felmondta, ezáltal alperes tartozása egy összegben vált esedékessé. Alperesnek a szerződés felmondásakor fennálló tartozása 1.212.810,39 forint volt.

A bankszámlaszerződéssel összefüggő tényállításai szerint az alperes 2006. március 22. napján bankszámlaszerződést kötött a jogelőddel, amely megállapodás alapján fennálló fizetési kötelezettségének - a jogelőd tájékoztatása szerint - esedékességekor nem tett eleget, ennek következtében a jogelőd 2010. november 2. napján kelt levelében - élve az Általános Üzleti Feltételek 20.2. pontjában kikötött jogával - a szerződést azonnali hatállyal felmondta.

A felperes 2011. december 23. napján kölcsönszerződésből, illetve bankszámlaszerződésből eredő banki követelés engedményezésére vonatkozó együttműködési keretmegállapodást, illetve engedményezési szerződést kötött a jogelőddel, amelynek során a jogelődnek az alperessel szemben fennálló, fenti követeléseire engedményezésére került sor a felperes részére. Az engedményezés során a felperes részére átadott értesítés engedményezésről szóló dokumentumok alapján az alperes 2011. december 23. napján kölcsönszerződésből eredő, fennálló tartozása 1.088.932,44 forint tőke, 103.265,22 forint ügyleti kamat, 198.798,87 forint késedelmi kamat, 27.459 forint díj, azaz mindösszesen 1,418.455,53 forint volt, míg a bankszámlaszerződésből eredő, fennálló tartozása 18.816,69 forint díj volt.

Az alperes az engedményezést követően tartozásait több ízben elismerte, azonban egyik jogviszonyból eredő fizetési kötelezettségét sem teljesítette. Ezzel összefüggésben felhívta a Hpt. 275. § (2) bekezdését is.

Az érvényesíteni kívánt jogának jogalapját a kölcsönszerződés vonatkozásában a régi Ptk. 523. § (1)-(2) bekezdésében és 301. §-ában, a szerződés III. pont IV.4. pontjában, az ÁSZF

Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság
6.P.IV.21.624/2019/42.

4.1. pontjában, 2.6. pontjában, 3.7. pontjában, és az ÁÜF 1. pont Általános rendelkezések II.2.1. pontjában jelölte meg.

A bankszámlaszerződéssel kapcsolatban az érvényesíteni kívánt jogának jogalapjaként a régi Ptk. 529. § (1)-(2) bekezdését, 301. § (1) bekezdését, a szerződés 1-2. pontját, az ÁÜF 20.2. pontjának (a) és (d) alpontjait, és az ÁÜF II.2.1. pontját jelölte meg.

Jogi érvelésében, úgy nyilatkozott, hogy a jogelőd és az alperes között kölcsönszerződés, illetve bankszámlaszerződés jött létre, amelyeket a jogelőd az alperes nem teljesítése folytán felmondott, majd a követeléseket engedményezte a felperes részére. A felmondások és az engedményezés folytán a kölcsönszerződésből és bankszámlaszerződésből fakadó fizetési kötelezettsége az alperesnek a felperessel szemben áll fenn. Az alperes által aláírt szerződések álláspontjuk szerint - az ellenkező bizonyításáig - teljes bizonyítékul szolgál arra, hogy a szerződések feltételeit a felek megtárgyalták, a szerződések létrejöttek és alperes az azokban foglaltakat, így az Általános Szerződési Feltételeket, a Lakossági Üzletszabályzatot és a Lakossági Kondíciós Listát is elfogadta, magára kötelező érvényűnek ismerte el.

Előadta továbbá, hogy a felperes a követelések 5 %-ának megfelelő összeget számol fel, mint a követelés érvényesítésével kapcsolatban felmerült adminisztratív költségátalányt, azaz a 70.923 forintot és 941 forintot. A kezelési költségátalányt minden adós esetében 5 %-ban határozta meg a követeléskezeléssel járó költségek részleges fedezése érdekében, amely lefedi a konkrét költségeket és az élömunkával felmerülő költségeket is.

[4] Az alperes írásbeli ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, a felperes keresetét és a keresettel érvényesíteni kívánt követelését mind jogalapjában, mindösszezszerűségében vitatta.

Érdemi védekezésében elsőként a felperes perbeli legitimációját kérdőjelezte meg a szerződések felmondásának hibája (szabályszerű felmondás hiánya), és ennél fogva lejárt követelés hiányában az engedményezési szerződés jogszabályba ütközése miatt. Előadta, hogy a felperes ugyan hivatkozott rá, hogy 2010. november 2. napján a bankszámlaszerződés felmondásra került, azonban a keresetet tartalmazó iratához se a felmondást, se az ahhoz tartozó tértivevényt nem csatolta. Mindezek alapján nem igazolt se a felmondás ténye, se annak jogszerűsége, se annak a hatályosulása. Elsődlegesen a felmondásról szóló nyilatkozat létezését kellene bizonyítania a felperesnek. Amennyiben a felperes által hivatkozott felmondás létezik, úgy az abban az esetben szabályszerű, és hatályos, ha az az ellenérdekű félhez meg is érkezik, azaz tudomására jut. A régi Ptk. 214.§ (1) bekezdésének előírásai valamennyi nyilatkozat esetén irányadóak.

A kölcsönszerződés körében, úgy nyilatkozott, hogy a felperes által becsatolt állítólagos felmondás jogszabály megkerülésére irányul. Ennek okán a szerződés állítólagos felmondása érvénytelen, mivel jogszabály határozza azt meg, miként kell egy szerződést felmondani, amennyiben megállapítható, hogy mely szerződési feltétel megszegése történt meg. A felperesi jogelődjének felmondása jognyilatkozati hibában szenved azáltal, hogy a felmondás konkrét szerződési feltételekre történő hivatkozás nélkül történt; nincs megjelölve a késedelembe esés időpontja, időtartama; a felmondásban foglalt összeg „tartalma”, azaz, hogy milyen jogcímű tételekből/követelésrészekből áll; és a felmondás vélhetően nem azonnali hatályú, így meg kellett volna jelölni a felmondási időt, amire nem került sor. Ez eleve kizárja a kötelezett (adós) késedelmét egyidejűleg (még akkor is, ha az bizonyíthatóan megtörtént). A felmondás csak akkor tekinthető jogszerűnek, ha a jogosult a szerződés alapján fennálló, követelhető tartozások összegét, a felmondásban helyesen tünteti fel és pontosan megjelöli a felmondás okát.

Másodlagosan az alperes a kölcsönszerződés létre nem jöttére hivatkozott. Álláspontja szerint

a kölcsönszerződés vonatkozásában a felek között nem volt konszenzus a kamat, a THM, a futamidő, késedelmi kamat és a költségek vonatkozásában. A régi Ptk. 205. § (1)-(2) bekezdése alapján lényeges feltételekben való konszenzus híján létre nem jött szerződésből a régi Ptk. 198. §-a értelmében nem tud kötelezettség keletkezni a szolgáltatás teljesítésére és jogosultság a szolgáltatás követelésére. Az általános szerződési feltételek a szolgáltató által egyoldalúan, előre, több szerződés megkötése céljából meghatározott feltételek, így vélelem szól amellett, hogy azt a felek nem tárgyalták át. Amennyiben általános szerződési feltételben kerül rögzítésre lényeges szerződési feltétel, úgy a lényeges feltételekre vonatkozó rendelkezéseket egyedileg meg kell tárgyalnia a feleknek. A régi Ptk. 205. § (3) bekezdése értelmében egy létre nem jött szerződésnek általános szerződési feltétel nem tud a szerződés része lenni. Mindezek alapján a felek közötti egybehangzó akaratnyilatkozatról nem beszélhetünk, így a szerződés nem jött létre.

Harmadlagosan az alperes a kölcsönszerződés érvénytelenségét állította a következők szerint. Az alperes nem kapta meg a szerződéskötést megelőzően az Fhtv. 6. §-ában és 11. §-ában foglalt kötelező tájékoztatást felperesi jogelődötől, így kijelenthető, hogy a felperesi jogelőd megfosztotta alperest a különböző hitelajánlatok összehasonlíthatóságának lehetőségétől, illetve attól is, hogy minden feltétel előzetes mérlegelése után alakíthassa ki az ügyleti akaratát, azaz a szerződés megkötésének előfeltétele nem teljesült, így a szerződés a Ptk. 200

§ (2) bekezdése alapján semmis. Az Fhtv. 6. § (3) bekezdése kifejezetten előírja az 1. számú melléklet fogyasztó részére történő rendelkezésre bocsátását a szerződés megkötése előtt a 6.

§ (3) bekezdés egyes alpontjaiban meghatározott tartalommal. A felperes se az 1. számú mellékletet, se más okiratot nem csatolt be a jelen peres eljárás iratanyagai közé, így megállapítható, hogy a felperesi jogelőd e törvényi kötelezettségének sem tett eleget.

A szerződés az Fhtv. 16. § (5) bekezdése alapján semmis, mivel az nem felel meg az Fhtv. 16. § (1) 7., 8., 13., 14., 15., 16., 19., 21., 24. pontjában foglalt követelményeknek. Az Fhtv. a fent felsorolt tartalmi követelmények kapcsán, azok szerződésben történő rögzítését írja elő és nem az általános szerződési feltételekben, ugyanis a 16. § (1) bekezdésében felsorolt feltételek lényeges feltételnek minősülnek, amelyeket a feleknek nem csak, hogy egyedileg át kell tárgyalniuk, de azokat a felek által kölcsönösen aláírt kölcsönszerződésben kell rögzíteni! E feltételek szerződésben történő rögzítését tehát semmilyen módon nem pótolja a különböző általános szerződési feltételekben történő rögzítése.

A perbeli szerződés tartalmaz egy 17,05 %-os kamatlábat, azonban semmilyen információ nem lelhető fel a szerződésben a referencia kamatlábra, a hitelkamat módosításának gyakoriságára, a hitelkamat módosításának feltételeire: a szerződés nem tartalmaz semmit arra vonatkozóan, hogy a kamatot feltételek esetén módosíthatja a pénzügyintézet, illetve milyen feltételek esetén módosulhat, a hitelkamat módosításának eljárási szabályaira. Mindezek alapján egyértelműen kijelenthető, hogy a perbeli kölcsönszerződés az Fhtv. 16. § (1) bekezdés 7. pontjába ütközés okán a 16. § (5) bekezdés alapján semmis.

A perbeli szerződés tartalmaz egy 25,5 %-os THM mértéket, azonban semmilyen információ nem lelhető fel a szerződésben, hogy annak kiszámításánál milyen feltételek kerültek figyelembevételre, ugyanis nem ismert, hogy az milyen módon került kiszámításra, milyen költségek, díjak kerültek figyelembevételre annak kiszámításánál és mely költségek, díjak nem. A THM szerződésben rögzített mértékének valóságossága is kétségbe vonható. Mindezek alapján egyértelműen kijelenthető, hogy a perbeli kölcsönszerződés az Fhtv. 16. §

(1) bekezdés 8. pontjába ütközés okán a 16. § (5) bekezdés alapján semmis.

A perbeli szerződés III. pontja tartalmaz utalást a számú bankszámlára, azonban az azzal kapcsolatos díjakat, költségeket, egyéb fizetési kötelezettségeket nem tartalmazza. Mindezek alapján egyértelműen kijelenthető, hogy a

perbeli kölcsönszerződés az Fhtv. 16. § (1) bekezdés 13. pontjába ütközés okán a 16. § (5) bekezdés alapján semmis.

A perbeli szerződés csak a 17,05 %-os kamatlábat, az évi 3,6 %-os kezelési költséget, illetve a 0 forint összegű hitelbírálati díjat tartalmazza, azonban az egyéb díjakat, jutalékokat, költségeket, valamint ezek módosulásának feltételeit nem tartalmazza. A perbeli szerződésben a kamat mértéke 17,05 %-os, a kezelési költség mértéke 3,6 %-os (együtt 20,65 %), míg a THM mértéke 25,5 %, amelyek különbözete 4,3 %. Mindezek alapján egyértelműen kijelenthető, hogy a perbeli kölcsönszerződés az Fhtv. 16. § (1) bekezdés 14. pontjába ütközés okán a 16. § (5) bekezdés alapján semmis.

A perbeli szerződés még csak utalást sem tartalmaz késedelmi kamara, ahogy semmilyen más olyan fizetési kötelezettségre sem, amely a szerződésben vállalt kötelezettség nem teljesítéséből származik, így egyértelműen kijelenthető, hogy a perbeli kölcsönszerződés az Fhtv. 16. § (1) bekezdés 15. pontjába ütközés okán a 16. § (5) bekezdés alapján semmis.

A perbeli szerződés a fizetés elmulasztásának következményei vonatkozásában, mindösszesen a felmondás jogát nevesíti, de annak részletes feltételeit, eljárási rendjét egyáltalán nem, így egyértelműen kijelenthető, hogy a perbeli kölcsönszerződés az Fhtv. 16. § (1) bekezdés 16. pontjába ütközés okán a 16. § (5) bekezdés alapján semmis.

A perbeli szerződés semmilyen információt nem tartalmaz, elállási, illetve felmondási jogról; az elállási, illetve felmondási jog fenn állásáról, illetve fenn nem állásáról, így értelemszerűen nem jelöli meg azt az időszakot, amíg az elállási jog fennáll, nem jelöli meg az elállási (felmondási) jog gyakorlásának feltételeit, nem jelöli meg az elállási (felmondási) jog gyakorlásának módját, nem jelöli meg az elállási (felmondási) jog jogkövetkezményeit. Így egyértelműen kijelenthető, hogy a perbeli kölcsönszerződés az Fhtv. 16. § (1) bekezdés 19. pontjába ütközés okán a 16. § (5) bekezdés alapján semmis.

A perbeli szerződés semmilyen információt nem tartalmaz az előtörlesztési jogról, így értelemszerűen nem jelöli meg az előtörlesztés gyakorlásának módját, nem jelöli meg az előtörlesztés esetleges költségeit, nem jelöli meg az előtörlesztés esetleges költségeinek fennállását, nem jelöli meg az előtörlesztés esetleges költségeinek számítási módját, így egyértelműen kijelenthető, hogy a perbeli kölcsönszerződés az Fhtv. 16. § (1) bekezdés 21. pontjába ütközés okán a 16. § (5) bekezdés alapján semmis.

A perbeli szerződés nem tartalmazza a felügyeleti hatóság nevét és székhelyét, így egyértelműen kijelenthető, hogy a perbeli kölcsönszerződés az Fhtv. 16. § (1) bekezdés 24. pontjába ütközés okán a 16. § (5) bekezdés alapján semmis.

Az alperes végül a felperes keresetének összegszerűségét is vitatta. Álláspontja szerint a felperes nem tüntette föl, hogy milyen szerződéses, jogi és ténybeli alapon követel 1.088.932 forint tőkeösszeget, 27.459 forint ún. díjat, 198.799 forint késedelmi kamatot, ezután 26,50 %-os mértékű késedelmi kamatot, 103.265 forint ügyleti kamatot, 70.923 forint ún. „követelés érvényesítésével kapcsolatban felmerült adminisztratív költségátalány”-t, 18.817 forint tőkeösszeget, és 941 Ft ún. „követelés érvényesítésével kapcsolatban felmerült adminisztratív költségátalány”-t. Ezekre vonatkozóan nem csatolt be semmilyen kimutatást, számítást, levezetést, bizonyítékot. A felperes által becsatolt táblázatok nem tartalmaznak semmilyen számítást, levezetést az abban foglalt összegek vonatkozásában, abból nem derül ki, hogy mikor, milyen kamat, illetve késedelmi kamat mértékkel és milyen számítási módszer alapján kalkulált a felperes, abból nem derül ki, hogy az abban feltüntetett összegek milyen ténybeli alapon, milyen szerződéses, illetve jogszabályi rendelkezés alapján kerültek feltüntetésre. A felperes a kölcsönszerződés és a bankszámlaszerződés vonatkozásában az engedményezést megelőző időszakra (2010. augusztus 16-2011. december 23., illetve 2006. március 22-2011. december 23.) vonatkozóan semmilyen összegszerű levezetést nem csatolt a keresetéhez

egyik követelése vonatkozásában sem. Ebből fakadóan nem ismert az engedményezés előtti időszakra vonatkozó alperesi teljesítések tőke/kamat/költség/késedelmi kamat megbontása, az alperesi teljesítések eredményként a mindenkor fennálló tőke göngyölített összege, a felperesi jogelőd által alkalmazott kamat mértéke és annak szerződéses jogszabályi alapja, a felperesi jogelőd által felszámított különböző díjtételek szerződéses és jogszabályi alapja az alperes általi esetleges késedelembe esés folytán az az után számolt kamat, késedelmi kamat mértéke, összege, számításának módja és szerződéses, illetve jogszabályi alapja. A felperes nem csatolt egyetlen - a számviteli és banküzemeltani szabályoknak megfelelő - bankszámlakivonatot sem a keresetet tartalmazó irathoz. A bankszámlakivonatok nélkül a felperes által állított követelés nem több, mint pusztán bizonyítatlan tényállítás. Nem volt egyértelmű az alperes számára, hogy a felperes milyen jogi és ténybeli alapon számított fel bármilyen díjat kondíciós listák alapján az alperessel szemben egy – a felperes által állítottan - felmondás folytán megszűnt szerződést után.

- [5] A kereset alaptalan.
- [6] A felek között nem volt vita abban, hogy a perbeli szerződések fogyasztói szerződések, a felperes a keresettel érvényesített követeléseket engedményezés útján szerezte meg, a kölcsönszerződéssel kapcsolatos 2014. évi XL. törvény szerinti elszámolás felülvizsgált elszámolás, és a bankszámlaszerződés nem tartozik a 2014. évi XL. törvény hatálya alá. Ezért a bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 266. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Pp. 203. § (2) bekezdésére is – ezen tényeket valósnak fogadta el, amelyeket egyébként a rendelkezésre álló bizonyítékok is alátámasztottak.
- [7] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatályba lépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 50. § (1) bekezdése értelmében a perbeli szerződésekre a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régis Ptk.) szabályait kellett alkalmazni.
- [8] A régis Ptk. 198. § (1) bekezdésének megfelelően a szerződésből kötelezettség keletkezik a szolgáltatás teljesítésére és jogosultság a szolgáltatás követelésére.
- [9] A régis Ptk. 205. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.
- [10] A régis Ptk. 523. § (1) bekezdése szerint kölcsönszerződés alapján a pénzüintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzüösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.
- [11] A régis Ptk. 529. § (1) bekezdése alapján bankszámlaszerződéssel a pénzüintézet kötelezettséget vállal arra, hogy a vele szerződő fél (számlatulajdonos) rendelkezésére álló pénzüeszközöket kezeli és nyilvántartja, azok terhére a szabályszerű kifizetési és átutalási megbízásokat teljesíti, a számlatulajdonost a számla javára és terhére írt összegekről, valamint a számla egyenlegéről értesíti.
- [12] A régis Ptk. 234. § (1) bekezdése kimondja, hogy a semmis szerződés érvénytelenségére - ha a törvény kivételt nem tesz - bárki határidő nélkül hivatkozhat. A semmisség megállapításához külön eljárásra nincs szükség.

- [13] A régi Ptk. 200. § (2) bekezdése szerint semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz.
- [14] A fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény (Fhtv.) 16. § (5) bekezdése alapján semmis az a szerződés, amelyik nem tartalmazza az e §-ban meghatározott tartalmi elemeket. A szerződés semmisségére csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni.
- [15] Az alperes ellenezte a felperesnek a jogelődje megkeresésére és iratok megküldésére vonatkozó bizonyítási indítványát. A bíróság e körben – az alperes által 39. sorszámon becsatolt ítélet miatt - hangsúlyozza, hogy a Pp. 263. § (2) bekezdése alapján nincs kötve más járásbíróság döntéséhez. Emellett a bíróságnak a felek közötti jogvitában kell határoznia, a felperes és jogelődjének az engedményezési szerződése nem lehet ennek a pernek a tárgya. Nem tartozik jelen eljárásra a felperesnek a jogelődjével megkötött engedményezési szerződés valamely pontjának megsértése. Ennek megítélése az anyagi jog körébe sorolandó, míg a bíróság a bizonyítékok beszerzést a polgári perrendtartás szerint foganatosítja a felek bizonyítási indítványai alapján. A felperes a Pp. 322. § (1) bekezdésében előírt feltételt teljesítette, ezért a bíróság a „valamely szervezetnek” minősülő jogelődöt iratbeszerzés érdekében megkereshette.
- [16] A felperes állítása szerint az alperes az F/18. szám alatti e-mailekben, és a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (Hpt.) 275. § (2) bekezdése alapján - kifogás hiányában - az engedményezést követően a tartozásait több ízben elismerte.
- [17] Az alperes az F/18. szám alatti e-mailekben nem tett a régi Ptk. 242. §-a szerinti tartozáselismerő nyilatkozatot. Az alperesnek a fizetési hajlandóságát kifejező általános akarata önmagában nem tartozáselismerés, ez utóbbihoz szükséges a konkrét, beazonosítható jogviszonyból eredő tartozás kifejezett és egyértelmű elismerése. Az e-mailekből nem derül ki, hogy milyen tartozás fizetése elől nem zárkózik el az alperes, illetve az sem, hogy egyáltalán milyen levélre válaszul, milyen egyeztetéseket követően írta meg az alperes ezeket az e-maileket. Egy lehetséges egyezséget megelőző tárgyalási folyamat során elhangzott nyilatkozatok nem tekinthetők tartozáselismerésnek.
- [18] A Hpt. 275. § (2) bekezdésének alkalmazásában a számláról megküldött kimutatás kifogás hiányában sem jelenti a kimutatásban szereplő tartozás elismerését, csupán a kimutatás elfogadását. A fogyasztó azzal, hogy nem kifogásolja, a kimutatást – és azt emiatt elfogadottnak kell tekinteni – nem fosztja meg magát attól a jogától, hogy később az anyagi jog szerint a kimutatásban szereplő tartozás jogalapját ésösszecszerűségét vitathassa. A tartozáselismerésnek kifejezett, egyértelmű nyilatkozatnak kell lennie, ráutaló magatartással, „nemtevéssel” (kifogás előterjesztésének a hiánya) nem valósulhat meg.
- [19] A felperes azon hivatkozása, hogy az alperes a perbeli követeléseket a régi Ptk. 242.§-a szerint elismerte, nem volt alapos.
- [20] A bíróság a kölcsönszerződésből (F/2.) eredő igénnyel kapcsolatban, az alperes ellenkérelmének korlátai között és annak sorrendjében elsőként a felmondás hibájára visszavezetett felperesi aktív perbeli legitimáció hiányát vizsgálta. Nevezetesen azt, hogy a

Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság
6.P.IV.21.624/2019/42.

felperes, mint engedményes, jogosult-e az alperessel szemben a perbeli igény támasztására.

- [21] Az alperes alább részletesen kifejtett, felmondást érintő védekezése alkalmatlan volt annak megállapítására, hogy az engedményezési szerződés jogszabályba ütközik, ezzel együtt pedig a felperes aktív perbeli legitimációja hiányzik.
- [22] Az alperes jogi érvelésével szemben nemcsak lejárt, hanem bármely, akár jövőbeli követelést is jogszerűen lehet engedményezni az engedményezési szerződés jogszabályba ütközése nélkül [BH1999. 77.]. Ha a felperes, mint engedményes által megszerzett követelések nem jártak volna le, akkor ez nem az aktív perbeli legitimációja hiánya miatt eredményezte volna a kereset elutasítást, hanem a követelés idő előttsége miatt. Ez azt is jelenti, hogy az anyagi jog logikája alapján mindenekelőtt a szerződés létre nem jöttére irányuló kifogást kell vizsgálni, azonban a bíróság indokolásában az ellenkérelem sorrendjét követte.
- [23] Miután a bíróság megkeresésére a felperes jogelődje a kölcsönszerződés felmondásának tértivevényét megküldte (28. ssz. alatt), az alperes sem vitatta, annak létezését. A felmondás, azonban az ÁÜF XII.12.7. pontjának érvénytelensége folytán nem ismerte be. A bíróság – figyelemmel az alperes által csatolt, a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 117.Pf.638.363/2017/11. számú ítéletében foglaltakra is – osztotta az alperes álláspontját, és az ÁÜF fent hivatkozott rendelkezését a régi Ptk. 209. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó a fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés j) pontja alapján tisztességtelennek, a régi Ptk. 209/A. § (2) bekezdése értelmében pedig semmisnek, és emiatt a szerződést a régi Ptk. 239. § (2) bekezdése szerint ebben a részében (is) érvénytelen találta. Ettől függetlenül ez a felmondás közlésére nem hatott ki, mivel a felperes jogelődje tértivevényes levélben küldte meg a felmondást az alperesnek mind a szerződés megkötésekor, mind a felmondáskor ismert IV. kerületi címére. A töretlen bírói gyakorlat szerint (a felperes hivatkozásának megfelelően), amennyiben az alperes hibájából hiúsul meg a küldemény átvétele – mint jelen esetben is, amikor az „nem kereste” jelzéssel érkezik vissza a feladóhoz -, akkor a küldemény kézbesítetlenségéből eredő előnyökre a címezett a régi Ptk. 4. § (4) bekezdésének megfelelően nem hivatkozhat. [BH2006. 12., BH2010. 41.] Az alperessel a kölcsönszerződés felmondása szabályszerűen közölve lett, annak hatályosulása megállapítható volt az ÁÜF XII.12.7. pontja érvényességének hiányában is.
- [24] Az alperes kifogásolta a felmondás szabályszerűségét, álláspontja szerint az a régi Ptk. 321. § (1) bekezdésében ütközik és a régi Ptk. 200. § (2) bekezdése miatt semmis. Az F/7. szám alatt csatolt felmondás mindenben maradéktalanul megfelel a régi Ptk. 321. § (1) bekezdésben foglaltaknak. E jogszabályhely értelmében nincs szükség az alperes által kifogásolt tartalmi elemek („a tartozás milyen elemekből áll”, az alperes az ÁÜF 20.2. pont mely alpontját sértette meg) feltüntetésére. A felmondásnak mindössze a felmondás szándékát tartalmazó akaratnyilatkozatot kell tartalmaznia, és azt a másik féllel közölni kell. Ezt meghaladóan semmilyen további feltételnek nem kell megfelelnie. Egyébiránt a felperes jogelődje az alperes által kifogásolt elemeket is feltüntette, hiszen előadta a felmondás okát (az alperes fizetési kötelezettségeinek megsértése) és a felmondás jogalapját is (ÁÜF 20.2. pont). Az is egyértelműen megállapítható, hogy a felmondás azonnali hatályú volt, és jogosulti késedelem nem következett be. Az alperesnek a felmondással szembeni, jogszabályi alap nélkül felhívott további kazuisztikus kifogásai irrelevánsak voltak.

- [25] Mindezek alapján a felmondás a régi Ptk. szabályainak megfelelt, az alperessel közölt, ennél fogva hatályosult.
- [26] Az alperes ellenkérelme szerint a kölcsönszerződés azért nem jött létre, mert a feleknek minden lényeges feltételt (így a kamatot, a THM-et, a felmondási okokat, a késedelmi kamatot, és a költségeket) egyedileg meg kellett volna tárgyalniuk. Ezeknek a lényeges szerződési feltételeknek általános szerződési feltételben szerepeltetése e kritériumnak nem felel meg. A régi Ptk. 205. § (2) bekezdése és más egyéb rendelkezése sem támaszt olyan feltételt a szerződés létrejöttéhez, hogy a lényeges feltételeket minden esetben egyedileg meg kell tárgyalni, illetve, hogy a régi Ptk. 205/A. § (1) bekezdésében rendezett általános szerződési feltétel lényeges feltételt nem tartalmazhat. Az általános szerződési feltételek is – a régi Ptk. 205/B. §-ában foglaltak megvalósulása esetén – ugyanúgy a szerződés részévé válnak, és a felek közös akaratának minősülnek, függetlenül attól, hogy azok egyedileg nincsenek megtárgyalva. Az alperes értelmezése a gazdasági, piaci folyamatokkal, azok működésével – amelyekben a szerződéseket a vállalkozások tömegesen kötik a fogyasztókkal – ellentétes és egy ilyen értelmezés elfogadása a gazdaság rendes működése ellen hatna.
- [27] A felek között a kölcsönszerződés tehát létrejött, ennek nem volt akadálya, az, hogy a szerződés egyes lényeges feltételei általános szerződési feltétel formájában lettek megfogalmazva, és ekként váltak a felek akaratából a szerződés részévé.
- [28] A felek között vitás volt, hogy a perbeli kölcsönszerződés az Fhtv. hatálya alá tartozik-e, azonban a kölcsönszerződés tartalmából ez egyértelműen kiderült. A perbeli kölcsönszerződés az alperes korábbi tartozásait ütemezte át, akként, hogy azok egy kölcsönszerződésbe lettek foglalva. Ez az átütemezés az Fhtv. 1. § (2) bekezdés g) pontjával ellentétben – a kölcsönszerződés rendelkezéseiből kitűnően - kamattal, és további egyéb járulékokkal, szolgáltatásokkal terhelten valósult meg.
- [29] A perbeli kölcsönszerződés ennek megfelelően – figyelemmel az Fhtv. 3. § 9. pontjára - az Fhtv. hatálya alá tartozik.
- [30] A felperesnek az Fhtv. 6. § (3) bekezdésének megfelelően az 1. melléklet szerinti formanyomtatvány kitöltésével kell az abban felsorolt adatokról tájékoztatnia a fogyasztót. Ezt a jogelőd elmulasztotta. A Pp. 265. (1) bekezdése szerint a felperesnek kellett bizonyítania, hogy a jogelőd az alperes részére az Fhtv.-ben előírt tájékoztatást megadta. A bíróság a 19-I. sorszámú végzésével a Pp. 237. (2) bekezdése alapján erről tájékoztatta a felperest, aki az Fhtv. 1. mellékletét a perfelvétel lezárása előtt nem csatolta. A 29. sorszámú beadványával a felperes a Pp. 220. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással utólagos bizonyítás keretében terjesztette elő az Fhtv. 1. mellékletét. Indítványa indokolásaként előadta, hogy a jogelőd 2021. január 22. napján bocsátotta a felperes rendelkezésére az utólagos bizonyítással előterjesztett okiratokat, amelyek korábban nem álltak a rendelkezésére, ezért azt korábban nem állt módjában becsatolni.
- [31] A Pp. 220. § (2) bekezdése értelmében a felperesnek az okiratok rendelkezésre bocsátásával egyidejűleg valószínűsítienie kellett volna, hogy a bizonyítékról önhibáján kívül a perfelvételt lezáró végzés meghozatala után szerzett tudomást. A felperesnek – figyelemmel a bíróság anyagi pervezetésére -, ha kellően gondosan jár el, már a perfelvételt lezáró végzés meghozatala előtt tudomással kellett volna bírnia a csatolt okiratok létezéséről. Az önhiba

hiánya kizárólag az iratok beszerzése vonatkozásában állhatott volna fenn, ha azokat a jogelőd nem küldi meg a felperesnek. Azonban a felperes az igényérvényesítéséhez szükséges valamennyi szükséges bizonyítékot még bírósági felhívás után sem szerezte be, illetve annak beszerzésére nem tett indítványt, mint egyébként más iratok esetében. Nyilvánvalóan nem minősül önhibának, hogy a felperes a jogelődjétől utóbb kap meg egy olyan okiratot, amelynek létezéséről kellő gondosság mellett a felperesnek tudnia kellett volna, és legkésőbb a 19-I. sorszámú végzésben foglalt felhívást követően, annak a bíróság felé történő egyidejű igazolásával, legalább meg kellett volna kísérelnie a beszerzését. Ezért a bíróság az utólagos bizonyítással előterjesztett okiratokat a Pp. 220. § (7) bekezdése alapján figyelmen kívül hagyta.

- [32] Ettől függetlenül a bíróság szükségesnek tartja megjegyezni, hogy a felperes jogelődje az Fhtv. szerinti tájékoztatási kötelezettségének, akkor tett volna eleget, ha a perbeli kölcsönszerződésre vonatkozóan adja meg a szükséges tájékoztatást. A csatolt iratokból megállapítható, hogy a tájékoztatás nem a perbeli kölcsönszerződéssel összefüggésben született. A felperes több tájékoztatót is csatolt, amelyekből nem derült ki, hogy melyiket kívánja a perbeli szerződéssel kapcsolatos tájékoztató megadása körében bizonyítékként felhasználni. A megküldött 1. mellékletekből látható – példaként említve -, hogy a perbeli kölcsönszerződésben a kölcsön összege 1.112.195 forint, míg ezt a kölcsönösszeget egyik melléklet sem tartalmazza (hol 1.087.313, hol 493.398 forint van feltüntetve), ahogyan a THM 25,5 %-os mértékben is eltérések találhatóak (26 %, illetve 25,6 %). Ebből következően, ha a felperes a 29. sorszámú beadványát az utólagos bizonyítás szabályaival összhangban nyújtotta volna be, azzal sem tudta volna bizonyítani az Fhtv. 6. §-ában foglalt tájékoztatás megtörténtét.
- [33] A felperes tévedett, amikor a 23. sorszám alatti beadványában, úgy nyilatkozott, hogy az Fhtv. 11. §-a nem vonatkozik a felek jogviszonyára, az általa idézett jogszabályszoveg nem a kölcsönszerződés megkötésekor hatályos szöveg volt. A felperes nem ajánlott föl az Fhtv. 11. §-a szerinti felvilágosításra kiterjedő bizonyítást, ezért annak alperes részére történő megadása nem volt bizonyított.
- [34] A fentiek szerint a felperes jogelődje sem az Fhtv. 6. §-ában, sem a 11. §-ban foglalt tájékoztatást, illetve felvilágosítást nem adta meg az alperes részére.
- [35] Az Fhtv. 16. § (1) bekezdése azt az elvárást fogalmazza meg a fogyasztói kölcsönszerződésekkel szemben, hogy az ott felsorolt tartalmi elemeket a kölcsönszerződésnek egyértelműen és tömören kell tartalmaznia. A perbeli kölcsönszerződés ennek az alapvető szintű kritériumnak nem felel meg. Önmagában – az alperessel álláspontjával ellentétben – nem tekinthető az Fhtv. 16. § (1) bekezdésébe ütközőnek az, ha az egyedi szerződésen kívül az Fhtv. 16. § (1) bekezdésében felsorolt egyes tartalmi elemek általános szerződési feltételben szerepelnek. Az Fhtv. 16. §-ából ezzel ellentétes következtetés nem vonható le. Azonban a fogyasztói kölcsönszerződésnek az egyértelműség és a tömörség követelményéből fakadóan az Fhtv. 16. §-a szerinti kötelező tartalmi elemeket egy okiratban kell szerepeltetnie. Az egyértelműség és a tömörség követelményével nyilvánvalóan ellentétes, amennyiben ezek a kötelező tartalmi elemek több különálló, a fogyasztó számára nehezen követhető okiratban (egyedi szerződés, Általános Szerződési Feltételek, Általános Üzleti Feltételek, Kondíciós Lista) találhatóak. A felperes 23. sorszám alatti beadványában kellő részletességgel mutatott rá arra, hogy a kölcsönszerződés minden szükséges törvényi

elemet tartalmaz, viszont több különálló okiratban, nem egyértelműen, és különösen nem tömören.

- [36] A bíróság mindezek alapján megállapította, hogy a perbeli kölcsönszerződés az Fhtv. 6. §-ába, 11. §-ába, 16. § (1) bekezdésébe ütközik, amelynek eredményeként a régi Ptk. 200. § (2) bekezdése és az Fhtv. 16. § (5) bekezdése alapján teljes egészében semmis, érvénytelen. Ennek megfelelően megkötése időpontjától érvénytelen, amelynek általános jogkövetkezménye az, hogy a kölcsönszerződésre nem lehet jogot alapítani, vagyis a felek által célzott joghatások nem érhetők el (1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 2. pont).
- [37] A bankszámlaszerződés vonatkozásában a felperes felmondást nem csatolt. A bíróság a felperes indítványára két alkalommal is megkereste a jogelődöt – többek között – a bankszámlaszerződés felmondásának megküldése érdekében. A felperes, annak ellenére, hogy erre nem került sor, a 24. sorszámú beadványában a jogelőd további megkeresését nem tartotta szükségesnek.
- [38] A bankszámlaszerződés felmondásának hiányában a felperes jogelődje és az alperes közötti jogviszony megszűnt a régi Ptk. 321. § (1) bekezdése alapján nem állapítható meg. Ez a felperes aktív perbeli legitimációját nem érinti: a bankszámlaszerződésből, ugyanis a jogviszony megszűnésének hiányától függetlenül, keletkezhetett olyan követelés, amelyet a jogelőd a régi Ptk. 328. § (1) bekezdése alapján a felperesre engedményezhetett (lásd: a [22] bekezdésben foglalt indokolást).
- [39] A bankszámlaszerződésből eredő követelése alátámasztására szolgáló, a keresetet tartalmazó iratához mellékelte F/8. és F/22., továbbá a 23. sorszám alatti beadványhoz csatolt F/IV/6. szám alatti táblázatos kimutatások nem rendelkeznek bizonyító erővel. Amennyiben a felperes a kimutatások adatait a keresetet tartalmazó iratában, vagy előkészítő iratában adta volna elő, akkor ezek pusztán tényállításoknak minősültek volna, amelyek valóságát bizonyítania kellett volna. A felperes saját kimutatásai a követelés lejártát, fennállását, és összegszerűségét nem igazolják. A felperes 12. sorszám alatti nyilatkozata, mely szerint az engedményezési szerződés felmondott, illetve lejárt és esedékes követeléseket tartalmaz, szintén nem bizonyítja a konkrét perbeli bankszámlaszerződésből eredő igény alaposságát.
- [40] A jogelőd által 27. sorszám alatt megküldött bankszámlakivonatok tudták volna a felperes követelését igazolni, azonban azok között nem volt fellelhető 18.816,69 forint összeget tartalmazó kivonat. Ennek megfelelően a felperes 40. sorszámú beadványához mellékelte F/V/1. szám alatti táblázatának 18.816,69 forintot feltüntető részei nem voltak megfeleltethetőek a jogelőd bankszámlakivonataival.
- [41] A fentiekből következően, a csatolt okiratok alapján a felperes a bankszámlaszerződésből eredő követelése fennálltát és összegszerűségét nem tudta bizonyítani.
- [42] A szerződésekből származó igények megalapozatlansága okán a felperes a követelések érvényesítésével kapcsolatban felmerült adminisztratív költségátalányra sem tarthatott igényt.
- [43] Mindezek alapján a bíróság a felperes keresetét elutasította.
- [44] Az alperes 100%-ban pernyertes lett. A Pp. 81. § (1) és (5) bekezdése alapján a bírósági

Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság
6.P.IV.21.624/2019/42.

eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjának figyelembevételével a csatolt ügyvédi megbízási szerződés és költségjegyzék útján az alperes forint ügyvédi munkadíjat számított föl, amelynek megfizetésére a bíróság a Pp. 82. § (1)-(2) bekezdésének és a Pp. 83. § (1) bekezdésének megfelelően a felperest kötelezte.

[45] Az ítélet elleni fellebbezési jog a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

[46] A jogi képviselő meghatalmazásának szükségességéről szóló tájékoztatás a Pp. 73. § (4) bekezdésén, valamint a Pp. 244. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2021. június 22.

dr. Köböl Dániel s.k.
bíró